

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE LUNI A SFÂNTULUI DUH LA MISSIA RUSĂ DIN IERUSALIM

Luni, pe 4/17 iulie 2019, Lunea Sfântului Duh a fost sărbătorită la MISSIA rusească și la Biserica Sfânta Treime, ca o sărbătoare a cinstirii și închinării speciale la Duhul Sfânt, care i-a inspirat și luminat pe Sfinții Apostoli sub formă de limbi de foc.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei, ÎPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, Superiorul Missiunii duhovnicești ruse (MISSIA), Arhimandritul Alexandru, Arhimandritul Atanasie, Arhimandritul Dometian și alți preoți ai Patriarhiei Moscovei, Ieromonahi aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi, răspunsurile la strană fiind date de corul mănăstirii ruse din Oreini, la slujbă participând creștini evlavioși ruși.

Preafericitul Părinte a citit următoarea Predică în fața celor adunați la slujbă:

„Praznicul cel după praznic și cel mai din urmă să-l prăznuim noi, credincioșii, în chip luminat; aceasta este Cincizecimea, plinirea făgăduinței și a sorocului. Că în aceasta focul Mângâietorului S-a pogorât de-a dreptul pe pământ, în chip de limbi, și a luminat pe ucenici, făcându-i cunoscători ai tainelor cerești. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat”, cântă Imnograful Bisericii.

Preacuvioase Părinte Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Preafericirii Sale, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii la Ierusalim,

Credincioși creștini și pelerini,

Harul Preasfântului și de viață făcătorului Duh ne-a adunat pe toți astăzi în această Sfântă Biserică închinată Sfintei Treimi, aparținând Misiunii duhovnicești a Bisericii surori a Rusiei la Ierusalim, ca să prăznuim euharistic „Praznicul cel după praznic și cel mai din urmă al Cincizecimii”, după cum spune imnograful.

Praznicul Cincizecimii se numește „cel mai din urmă” pentru că se referă la nașterea cea de-a doua și la înnoirea noastră a oamenilor, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Iar când bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu s-a arătat... ne-a mântuit prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt pe Care L-a vărsat peste noi din belșug prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru” (Tit 3, 4-6).

Revărsarea peste noi a Sfântului Duh nu este altceva decât plinirea și sorocul făgăduinței trimiterii Duhului Sfânt peste Apostoli de către Domnul nostru Iisus Hristos în ziua Cincizecimii „în încăperea de sus unde într-un cuget stăruiau în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Iisus” (Fapte 1, 13, 14). Apostolul Petru, dând această mărturie în Faptele Apostolilor: „pe Acest Iisus L-a înviat Dumnezeu Căruia noi suntem martori. Deci, înălțându-Se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, L-a revărsat pe Acesta cum vedeți și auziți voi” (Fapte 2, 32-33).

Această revărsare a Duhului Sfânt au vestit-o mai înainte Sfinții Prooroci Ioil și Iezechiel spunând: „După aceea vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul” (Ioil 3, 1) și: „Vă voi da inimă nouă și duh nou vă voi da” (Iezechiel 36, 26). Acest Duh nou, spune înțeleptul Pavel, vi s-a dat vouă de la Preotul cel Mare, adică de la Domnul nostru Iisus Hristos, Care Se află în casa lui Dumnezeu, adică în Biserica credincioșilor. „Având, fraților, mare Preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem ... curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău și,

spălându-ne trupul în apă curată, să ținem mărturisirea nădejdi cu neclintire, căci credincios este Cel ce a făgăduit” (Evrei 10, 21-23).

Cu alte cuvinte, Sfânta Cincizecime este timpul în care Duhul Sfânt, prin bunăvoința Tatălui și conlucrarea Fiului, i-a făcut pe Apostoli mădulare ale trupului lui Hristos înviat din morți. Noi însă, prin puterea și lucrarea Duhului Sfânt, ne-am îmbrăcat la Botez în Hristos, după cum învață Marele Pavel: „Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27). Și tot dumnezeiescul Pavel spune mai lămurit: „Pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat” (1 Corinteni 12, 13).

În ziua Cincizecimii, Biserica săvârșită în Duhul se arată Trup al lui Hristos, iar Sfinții Apostoli mădulare ale Trupului lui Hristos. După cum spune Sfântul Imnograf: „Duhul Sfânt sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat, toată rânduiala Bisericii o primește”.

Potrivit Sfântului Clement al Romei, Biserica „s-a arătat în trupul lui Hristos, adică s-a făcut Trup al lui Hristos prin întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, Hristos”. Deoarece întruparea Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu s-a făcut prin conlucrarea Sfântului Duh și orice se întâmplă în Biserică se întâmplă prin lucrarea Sfântului Duh, de aceea Cincizecimea este legată de arătarea Bisericii în lume.

Duhul Sfânt este Mângâietorul, Duhul Adevărului despre care Hristos spunea ucenicilor Săi cu puțin înainte de Răstignirea Sa: „De Mă iubiți, păziți poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului” (Ioan 14, 15-17).

Tâlcuind aceste cuvinte, Marele Vasile spune:

„Domnul cu bună judecată ne arată deosebirea Persoanelor.

Căci, dacă voi pleca – zice – voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va trimite vouă. Așadar, Fiul este Cel Care roagă, Tatăl este Cel rugat, iar Mângâietorul Cel trimis”.

Potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei, Mângâietorul este: „Duhul adevărului, adică al Fiului”. Acest Mângâietor este puterea și învățătorul Bisericii dar și ocrotitorul nostru, după cum spune Sfântul Chiril al Ierusalimului: „Mare apărător și ocrotitor avem de la Dumnezeu, mare dascăl al Bisericii, mare luptător pentru noi. Acesta [Duhul Sfânt] se numește Mângâietor deoarece mângâie și alină și ajută neputinței noastre” (Cateheze 16, 20).

Cel mai adânc înțeles al praznicului „celui mai din urmă” al Cincizecimii și al praznicului celui după praznic, adică al sărbătorii de astăzi a Duhului Sfânt, îl evidențiază foarte clar Sfântul Imnograf spunând: „Odinioară limbile au fost amestecate pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre”.

Această „înnoire în Hristos spre mântuirea sufletelor noastre”, precum și unitatea credinței noastre și împărtășirea Sfântului Duh Care i-a luminat pe Apostoli, cei prin care am primit slava cunoștinței de Dumnezeu, am venit să le arătăm, prin Taina Sfintei Euharistii, din Sfânta Cetate a Ierusalimului noi, Bisericile surori, adică Biserica Sionului – cea întemeiată pe sângele Răstignirii Mântuitorului nostru Iisus Hristos și inaugurată în Foișor prin Duhul Sfânt – împreună cu Biserica Ortodoxă a Rusiei cea adăpată de sângele Sfinților Noi Mucenici ai săi.

Pe Mângâietorul trimis Sfinților să-L rugăm să se sălășluiască în inimile noastre și împreună cu imnograful, să spunem: „Apropie-Te de noi, apropie-Te, Cel Ce ești pretutindeni,

precum și cu Apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu noi cei ce Te dorim, unește-Te, Îndurate; ca uniți fiind cu Tine, să lăudăm și să slăvim pe Duhul Tău cel întru totul Sfânt”. Amin. Întru mulți ani!

Apoi, Preafericirea Sa a subliniat importanța inspirației Duhului Sfânt pentru restaurarea și întărirea unității rănite a Bisericii și a popoarelor ortodoxe.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o masă, oferită de superiorul MISSIEI, Arhimandritul Alexandru. În timpul mesei, Preafericirea Sa i-a oferit Arhimandritului Alexandru o icoană a Maicii Domnului Ierusalimitissa, acesta oferindu-I Preafericitului o icoană a Sfântului Eufrosin.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/wjBw-tQERhw>